

SENTÈNCIA 2001-41 DE 17 DE SETEMBRE DE 2001

REGISTRE D'UNA DENOMINACIÓ SOCIAL. Desestimació verbal de la sol·licitud. Inadmissió del recurs administratiu presentat en contra. Desestimació per silenci de la petició de registre. Càlcul del termini per interposar la demanda jurisdiccional. COMPTABILITAT DESIGNES DAVANT EL REGISTRE. Inexistència de risc de confusió. Bloc de Serveis Actius S.A. i Banc Sabadell S.A.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La secció administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 2000-105, de l'11 de gener de 2001, va estimar la demanda promoguda pel Sr. J.B.C. i va anul·lar la desestimació, per silenci, de la seva sol·licitud, de reserva de la denominació social "Bloc de Serveis Actius S.A." (B.S.A., S.A.) efectuada el 23 de febrer de 2000; la sentència declara, a més, el dret de l'agent al lliurament de la reserva de denominació sol·licitada, a comptar des de la data citada, sense que li siguin oposables les denominacions atorgades amb posterioritat al 24 de febrer de 2000; al mateix temps, la sentència desestima l'excepció d'extemporaneïtat en la interposició de la demanda que havia plantejat la representació del Govern.

2.- Contra la sentència citada, la representació del Govern va interposar un recurs d'apel·lació, que va tenir entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 19 de març de 2001, demanant la revocació de la sentència pel que fa a la desestimació de l'excepció de caducitat i, en relació al fons de l'assumpte, per tal com la denominació reservada pot provocar confusió amb l'anagrama del Banc Sabadell d'Andorra (BSA, S.A.) aparegut en premsa al Principat.

3.- Del recurs d'apel·lació se'n donà trasllat a la representació de la part agent, que el contestà el 5 d'abril de 2001 demanant la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència de la Batllia en tots els seus extrems.

4.- La vista oral tingué lloc el 15 de juny de 2001 i les parts van poder fer, en ella, les al·legacions més adients als seus interessos, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La primera qüestió que cal resoldre en aquest recurs d'apel·lació és de caràcter processal, i fa referència a la pretesa declaració d'extemporaneïtat en la presentació de la demanda, invocada pel Govern o, més exactament, de caducitat, com expressa la sentència que desestima l'excepció i que el Govern apel·lant reitera en aquesta alçada.

L'anàlisi que es planteja exigeix partir dels següents punts de fet, en els quals les parts mostren conformitat: el 23 de febrer de 2000 la part agent va demanar al Govern el registre de la denominació social Bloc de Serveis Actius S.A.; el dia 28 se li va comunicar verbalment per telèfon la denegació de la sol·licitud; l'1 de març va interposar un recurs contra l'esmentada denegació i el Govern, per acord del 29 de març (notificat el 7 d'abril) denegà l'admissió a tràmit del recurs perquè no hi havia resolució expressa prèvia i encara no havia transcorregut el termini per considerar desestimada per silenci la sol·licitud; finalment, el 12 de maig s'interposa demanda, no contra l'acte del Govern de 29 de març sinó contra la desestimació, per silenci, de la sol·licitud.

La sentència, que a partir d'aquests fets desestima l'excepció d'extemporaneïtat formulada pel Govern, s'ajusta al Dret, la qual cosa comporta la seva confirmació i la desestimació del recurs d'apel·lació. En efecte, la demanda no es formula contra l'acord del Govern de 29 de març de 2000 (que es va limitar a inadmetre el recurs presentat contra la desestimació, via telefònica, de la petició inicial) sinó que es dirigeix contra la desestimació, per silenci negatiu, d'aquella petició. Si la petició es va formular el 23 de febrer de 2000 i la desestimació telefònica no pot tenir cap eficàcia jurídica, el 23 d'abril -passats dos mesos- calia entendre-la rebutjada per aplicació de l'article 40 b) del Codi de l'Administració i a partir del dia 24 comptava el termini -de tretze dies hàbils- per interposar directament la demanda jurisdiccional, tal com preveu l'article 36 de la Llei jurisdiccional. El cert és que la demanda es va presentar dins el termini explicat i per tant no havia caducat el dret a recórrer per la qual cosa la sentència rebutja correctament l'excepció.

El fet de que el Govern dictés un acte exprés no admetent a tràmit un recurs administratiu contra el refús verbal de la sol·licitud inicial i l'agent s'hi conformés (no el va recórrer al considerar correcte allò que se li deia) no trenca la possibilitat a l'interessat d'interposar un recurs jurisdiccional contra allò que veritablement era recurrible, és a dir, el rebuig de la sol·licitud per efecte del silenci administratiu, un cop transcorregut el termini que atorga eficàcia jurídica al silenci.

Tercer.- Pel que fa al fons de l'assumpte, la sentència que va estimar la demanda també s'ajusta al Dret i a les consideracions de la sentència cal afegir el que segueix, atès el tractament jurídic que al registre de denominacions socials dóna la legislació vigent, en la doble perspectiva que seguidament s'exposa, en funció de si es tracta de signes distintius que col·lisionin amb d'altres, no estrangers o estrangers.

L'article 12 a) de la Llei de noms comercials, denominacions socials i rètols d'establiment, de 20 de juny de 1996, prohibeix adoptar com a denominació social un signe idèntic o similar a una denominació social ja registrada o a un nom comercial, ja registrats al registre respectiu. Si la comparació de la denominació sol·licitada es fa amb la de Banc Sabadell d'Andorra, resulta que aquesta denominació no estava registrada a cap registre al Principat el 23 de febrer de 2000, per la qual cosa no gaudia de la protecció que atorga la institució davant de tercers i, per tant, davant de sol·licitants de

signes similars i no podia erigir-se en causa obstativa al registre de la denominació demanada.

Pel que fa a la compatibilitat de signes que es pretenen registrar a Andorra amb d'altres estrangers, l'article 12 b) de la Llei citada prohibeix adoptar com a denominació social un signe idèntic o similar a un nom comercial estranger no registrat al Principat d'Andorra o a una denominació social no registrada, però que és suficientment conegut o coneguda pel públic del Principat per crear un risc de confusió. Aquesta és la raó en la que es basà la negativa no escrita del Govern -tot i que apareix succintament exposada en un informe del Departament de Comerç que en cita un de l'INAF, datat al 17 de març de 2000 (foli 37 de les actuacions)- per no donar lloc a la reserva de denominació demanada. No obstant, en tractar-se d'un nom comercial o denominació estranger, la comparació s'ha de fer entre Bloc de Serveis Actius S.A. i Banc Sabadell S.A. (no Banc Sabadell d'Andorra S.A.) i en aquest cas des del punt de vista fonètic no hi ha risc de confusió. D'altra banda, tot i que la comparació es fa entre noms i no entre sigles, les emprades en cada cas -BSA i BS- tampoc no poden provocar la confusió perquè són suficientment diferents. I finalment, no s'ha demostrat que el 23 de febrer de 2000 la implantació de l'entitat bancària citada al Principat ja hagués assolit la plena identificació de les sigles BS amb l'entitat per part de la ciutadania.

Quart.- No hi ha mèrits per imposar a una de les parts el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la representació processal del Govern contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles núm. 2000-105, d'11 de gener de 2001, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses ocasionades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.